

Pionieri visā pasaulē

Amerikāņu Samoa

„Dievs teica — jā”

Levaia Levaio piedzīvoja smagas veselības problēmas. 2015. gadā viņai uz acīm parādījās augoņi. Augoņi tika izārstēti pēc tam, kad misionāri viņai deva priesterības svētību. Viņi sāka kopā ar viņu lasīt Mormona Grāmatu.

Daži cilvēki salas mazajā kopienā bija neapmierināti, redzot, ka Levaio apsver jaunas reliģijas pieņemšanu. Viņi izsmēja viņas centienus un noniecināja viņu. Tomēr viņa palika nelokāma un drīz tika kristīta. Viņas vīrs Tui un trīs bērni drīz sekoja viņai ticībā, un Levaio vēlāk kalpoja savā draudzē par Palīdzības biedrības prezidenti. Citi, viņas nodošanās piemēra iespaidoti, sauca viņu par Olosegas Baznīcas sirdi.

Dienvīdķoreja

„Man nekad vairs nebūs patiesi auksti”

Čoi Dongs Suls bija presbiteriāņu mācītājs, kurš uzskatīja, ka viņa pienākums ir aizsargāt savas draudzes locekļus no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas. Tomēr viņš sāka tikties ar misionāriem un rast skaidrību par doktrinārajiem jautājumiem, kas viņu satrauca. Viņš zināja, ka viņa jaunā pārliecība prasīs karjeras izmaiņas un apdraudēs viņa attiecības ar tēvu, kurš tajā laikā bija Korejas Presbiteriāņu baznīcas priekšsēdētājs.

Dongs Suls izvēlējās kristīties Hanas upē. „Es gribēju, lai manas kristības būtu pēc iespējas līdzīgākas Jēzus Kristus kristībām,” viņš paskaidroja. Miglainajā 1981. gada 5. septembra ritā Hanas upes ūdens bija auksts, bet, kad Dongs Suls izkāpa no ūdens, viņš aprakstīja iekšējo siltumu. „Tagad es pieradu Dieva patiesajai Baznīcai,” viņš teica. „Man nekad vairs nebūs patiesi auksti.” Pēc divām nedēļām viņa sieva un divi dēli arī tika kristīti — šoreiz gan siltā sanāksmju namā. Pievienošanās Baznīcai neatvieglāja Donga Sula un viņa ģimenes dzīvi, taču tā padarīja iespējamā jaunas svētības. „Es pat nespēju aprakstīt vajāšanas un ciešanas . . . pēc manām kristībām,” sacīja Dongs Suls. „Mēs daudz zaudējam [pievienojoties Baznīcai], tomēr esam ieguvuši vairāk, nekā jebkad sapņojām.”

Kotdivuāra

„Dzīves un laimes durvis”

Lidija Zebo Bahija bija pēdējais bērns savā ģimenē, kas dzīvoja mājās, kad nomira abi viņas vecāki. Šis zaudējums izraisīja smagu depresiju. Viņas brāļadēls Faets Nadege iepazīstināja viņu ar Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu.

Kad Lidija pirmo reizi devās uz baznīcu, viņa izjuta lielu mīlestību no Palīdzības biedrības un Jauno sieviešu organizāciju māsām. Lai gan viņa depresijas laikā bija pārtraukusi lasīt, viņa atkal spēja koncentrēties, studējot Mormona Grāmatu. 1995. gada 18. novembrī viņa tika kristīta.

Neilgi pēc kristībām viņa saņēma iespēju atmaksāt to mīlestību, kas viņai bija izrādīta, kalpojot Palīdzības biedrībā un Jauno sieviešu organizācijās. Viņa arī kalpoja par draudzes misionāri, aicinot citus cilvēkus atklāt to pašu draudzību un mieru, ko viņa nesen bija atradusi. „Visi šie aicinājumi mani stiprināja un palīdzēja man attīstīties gan garīgi, gan emocionāli,” sacīja Lidija.

Lidija kļuva par vienu no pirmajām māsām misionārēm, kas kalpoja Kongo Demokrātiskās Republikas Kinšasas misijā.